

متن پرسش

با سلام به استاد محترم و گرامی: حقیقتش در رابطه با مسائل پیش آمده نمی دانم چطور باید فکر کرد؟ و چه کسی را مقصر دانست؟ البته قبول دارم اغتشاش‌گران برنامه دشمنان ایران را دنبال می کنند ولی آیا آنهایی که کار را به اینجاها رسانده اند بی تقصیرند؟ نمی دانم با توجه به آنچه پیش آمده است کار به کجا می کشد؟ آیا همین تقصیرهای دولتمردان ما و حتی نیروهای وفادار به انقلاب در عین افراطی گری و آیا روحانیون ما و استادانی که در مسائل دینی صاحب نظرند، در این موارد کوتاهی نکردند؟ که به قول شما مردم را در دینداری ضعیف و متوسط نگه داشتند؟ بالاخره بفرمایید که کار به کجا می کشد؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همه آن نکاتی که فرموده‌اید قابل توجه است و بنده نیز در بسیاری موارد با جنابعالی موافقم. می‌ماند که از جایگاه تاریخی خود غفلت نکنیم از آن جهت که به هر حال حداقل با اغتشاش‌گرانی روبرو هستیم با شعارهایی که امیدوار آینده‌ای هستند که ربع پهلوی با آن فلاکت شخصیتی، یک طرف است و شخصیتی همچون آیت الله سید علی خامنه‌ای طرف دیگر. و سؤال آن است که جایگاه جبهه‌ای که ربع پهلوی را تقویت می‌کند، در نظام هستی و معارف حقّه الهی کجاست! خداوند در آیه ۱۴ سوره مجادله می‌فرماید: «أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَ هُمْ يَعْلَمُونَ» آیا نمی‌نگری قومی را که خداوند بر آنان غضب فرموده و آنان نه از شما هستند و نه از آن‌هایی که به نفع آن‌ها در مقابل شما قرار گرفته‌اند. یعنی حتی رژیم صهیونی و آمریکا هم آن‌ها را از خود نمی‌داند و در ادامه در آیه ۱۷ همان سوره می‌فرماید: «لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ» یعنی آن‌ها هیچ نتیجه‌ای از تلاش‌های خود نخواهند گرفت. و در آیه ۱۹ می‌فرماید: «اسْتَخَوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ» آن‌ها بازی خورده شیطان شده‌اند و شیطان بر آنان مسلط گشته و «هُمُ الْخَاسِرُونَ» و این، همه حرف است، بدین معنا که آن جریانی که مقابل جبهه حق ایستاده، همه امکانات خود را از دست می‌دهد و بی‌بهره خواهد شد. زیرا مقابل اشتباهات نظام اسلامی که مقابل جبهه ظالمانه استکبار است؛ قرار نگرفته بلکه مقابل اصل نظام قرار گرفته و در این رابطه خداوند در آیه ۲۱، امیدوارانه به جبهه‌ای که شخصیتی همچون آیت الله خامنه‌ای در آن حاضرند می‌فرماید: «كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَ رُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ» بدین معنا که این حکم

قطعی است که خداوند مقرر فرموده حتماً و حتماً من و پیامبرم بر آنها چیره خواهیم شد. و در جمع‌بندی نهایی در آخرین آیه ۲۲ می‌فرماید: « لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ » هرگز نمی‌یابی اهل ایمان به خدا و به قیامت را که دوست‌دار دشمنان خدا و پیامبر خدا باشند. « وَ لَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ » هرچند که آنها از پدران و فرزندان و برادران و اهل قوم و قبیله و شهر و گروه‌شان باشند. « أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَ أَیَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَ یُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ » این افراد که با چنین بصیرتی از یک طرف متوجه جایگاه تاریخی دین خداوند می‌باشند و از طرف دیگر مقابل دشمنان خدا و انسانیت هستند، تا آن‌جا متعالی می‌گردند که « كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَ أَیَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ ». «ایمان» بر دل‌های آن‌ها نگاشته می‌شود و به نور حضرت حق، مورد تأیید قرار می‌گیرند و علاوه بر بهره‌مند شدن از بهشت، در موقعیتی هستند که از یک طرف خداوند از آن‌ها راضی است و از طرف دیگر آن‌ها از این‌که تا اُنس با خدا پیش آمده‌اند در رضایت‌اند. اینان حزب الهی بوده و رستگارانند. همه عرض بنده در این‌جا است که آیا در نسبتی که ما با حقیقت انقلاب اسلامی داریم، در کجا ایستاده‌ایم؟ آیا می‌توان به بهانه جریان‌های خطا کار داخلی و رانت‌خواران و منافع‌طلبان از حضوری که باید نسبت به انقلاب اسلامی و رهبری داشت، کوچک‌ترین کوتاهی و تردیدی را به خود راه دهیم؟ آیا اگر در نسبت با انقلاب اسلامی، خود را تعریف کنیم؛ نباید امیدوار به آیاتی باشیم که خداوند از یک طرف وعده اضمحلال دشمنان این انقلاب را داده است و از طرف دیگر وعده «أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَ أَیَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ» آیا ارزش چنین حضوری آن اندازه نیست که ما نسبت به انقلاب و رهبر معظم انقلاب پایدار و وفادار بمانیم؟ موفق باشید